

واکنش سریع هنگام وقوع زلزله می‌تواند شما را از جراحات احتمالی محافظت کند. حداقل دو بار در سال پناه‌گیری را تمرین کنید.

توصیه‌های کاربردی قبل از اقدام برای نجات

قبل از اقدام برای نجات در محیط‌های دریایی کشتی نجات، همه امدادگران باید آمادگی لازم را در مواجهه با حادثه داشته باشند از مهم‌ترین موارد آمادگی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: ۱- برنامهریزی و مشخص کردن شیوه اجرای نجات پیش از آغاز عملیات. ۲- نجات تعداد زیادی از افراد به‌طور مستقیم از دریا یا از سایر قایق‌های نجات. ۳- جادادن و مدیریت کردن افراد نجات یافته در کشتی نجات. ۴- مدیریت ایمنی شناور در حالی که افراد نجات یافته را در خود جای داده است. ۵- فعالیت‌های پس از پیاده‌سازی افراد نجات یافته.

زمانی برای امداد زیر آب

امدادگران پایگاه شهید علی‌باش ماهینی بوشهر از عملیات‌های دشوار غواصی می‌گویند

پایگاه امداد و نجات ساحلی شهید علی‌باش ماهینی، همیشگی هستند که در هنگام عملیات‌های غواصی در نوار ساحلی جنوب کشور و به‌ویژه در استان بوشهر به محل حادثه اعزام می‌شوند. پایگاهی که سال‌هاست گروهی از غواصان خبره و حرفه‌ای جمعیت هلال احمر را در خود جای داده و فداکاری‌ها و رشادت‌های غواصان کارکشته‌اش همواره زبانزد دیگر پایگاه‌های امداد و نجات دریایی بوده است. در این گزارش پای‌خاطرات غواصان این پایگاه از عملیات‌های متعدد غواصی در خلیج نبلگون همیشه فارس و رودخانه‌های خروشان استان بوشهر و استان‌های مجاور آن نشستییم.

پایگاه حرفه‌ای‌ها

پایگاه امداد و نجات ساحلی شهید علی‌باش ماهینی در جنوب شهر بوشهر و در اسکله صیادی جلالی واقع شده است. محلی مناسب برای امداد رسانی به حوادث دریایی که به علت موقعیت خاص ساحل بوشهر و تردد لنج‌های ماهیگیری و بروز حوادث بسیار برای صیادان، در طول سال عملیات‌های امداد و نجات بسیاری هم دارد. اما پایگاه ساحلی شهید ماهینی بیش از هر چیز به دلیل حضور غواصان کارکشته و حرفه‌ای جمعیت هلال احمر و عملیات‌های پر شمار غواصی در استان بوشهر و استان‌های مجاور شناخته می‌شود. محمد آبن یکی از غواصان با سابقه پایگاه با اشاره به علت شمار بالای عملیات‌های غواصی این پایگاه و لزوم تمرکز غواصان برگزیده استان در این پایگاه ساحلی می‌گوید: «بوشهر بیشترین نوار ساحلی را در میان استان‌های کشور دارد و به علت وجود رودخانه‌های فصلی بسیار و بارش‌های سیل آسا، عملیات‌های غواصی بسیاری در استان ما انجام می‌شود. از طرفی یکی از ویژگی‌های این منطقه ورزش شدید باد، تلاطم و یا به اصطلاح خرابی دریاست که همین مسأله هم باعث بروز حوادث و در نتیجه عملیات‌های پر تعداد امداد و نجات دریایی و غواصی در پایگاه می‌شود.»

۱۲ غواص در پایگاه امداد و نجات ساحلی شهید علی‌باش ماهینی به‌صورت مداوم فعالیت می‌کنند که از این میان ۶ نفر آنها از غواصان بسیار خبره و دارنده مدارک بالای غواصی هستند که حتی عملیات‌های غواصی استان‌های مجاور را هم پوشش می‌دهند. محمد جواد پیمایی یکی دیگر از غواصان خبره پایگاه می‌گوید: «شغل بیشتر ساحل‌نشینان بوشهر صیادی است. در نتیجه لنج‌های بسیاری هم گرفتار آب‌های متلاطم دریا شده و یا به علت نقص فنی به حضور به موقع امدادگران پایگاه نیاز دارند. همچنین خراشیدگی و آسیب‌دیدگی شناگران و یا صیادان توسط آب‌زیانی مانند سفره ماهی‌ها هم از دیگر علت‌هایی است که لزوم تمرکز غواصان در این پایگاه را بیشتر می‌کند. در پایگاه مادر هر نوبت کاری حتماً یک غواص به‌صورت آمادگی حضور دارد تا در صورت لزوم به‌محل حادثه اعزام شود.»

انجام عملیات غیر ممکن در ۲ ساعت!

محمد آبن، یکی از غواصان با سابقه و خبره پایگاه امداد و نجات ساحلی شهید علی‌باش ماهینی به شمار می‌رود. او در کسوت کمک مربی و وظیفه آموزش غواصان و امدادگران جوان تر پایگاه را هم برعهده دارد و در مدت ۱۷ سال فعالیتش در این پایگاه در بسیاری از عملیات‌های غواصی هم به‌عنوان سر تیم و هم غواص حضور داشته است. آبن که دوره ۳ ستاره غواصی در سیستم CMAS (کنفدراسیون جهانی ورزش‌های زیر آب و غواصی) ایتالیا را به‌عنوان بالاترین مدرک غواصی گذرانده است، ماجرای یکی از سخت‌ترین عملیات‌های غواصی را که غواصان پایگاه ساحلی ماهینی در آن حضور داشتند را این‌طور تعریف می‌کند:

«مشغول انجام فعالیت‌های روزمره پایگاه بودیم که خبر رسید ۷ روز است عملیات‌های متعدد غواصی برای پیدا کردن جسد کارگر ۳۰ ساله سد چمشیر در شهرستان گچساران ناموفق بوده است. من به همراه ۴ غواص دیگر پایگاه به سد چمشیر در استان خوزستان اعزام شدیم تا ادامه عملیات جست‌وجو را به عهده بگیریم. پیش از تیم ما ۴ تیم غواصی دیگر از استان‌های مختلف هم به محل مورد نظر اعزام شده بودند اما شرایط نامساعد محل غرق شدن کارگر سد که در وقت استراحتش اقدام به شنا در رودخانه پشت سد کرده بود، عملیات جست‌وجو را با اختلال مواجه می‌کرد.» آبن مکتی می‌کند و ادامه می‌دهد: «بعدها اما فیلم عملیات موفقیت‌آمیز تیم پایگاه ما به دلیل رعایت تمام شرایط ایمنی و قواعد و اصول غواصی،

عملیات دشوار چهارم فروردین

پایگاه امداد و نجات ساحلی شهید علی‌باش ماهینی، غواص حرفه‌ای کم ندارد. محمد جواد پیمایی یکی از غواص‌های ماهر این پایگاه است که علاوه بر غواصی، دوره‌های مختلف امداد و نجات در دریا را گذرانده و در دیگر عملیات‌های این پایگاه هم حضور مستمر دارد. پیمایی هم دوره ۳ ستاره غواصی در سیستم CMAS (کنفدراسیون جهانی ورزش‌های زیر آب و غواصی) ایتالیا را با موفقیت پشت سر گذاشته و در نتیجه در بسیاری از عملیات‌های دشوار غواصی به‌عنوان یکی از اعضای اصلی تیم پایگاه ماهینی حضور داشته است. وقتی از او می‌خواهیم خاطره یکی از عملیات‌های غواصی پایگاه را تعریف کند، ماجرای یکی از آخرین مأموریت‌های غواصان پایگاه ماهینی را که چهارم فروردین ماه امسال با موفقیت انجام شد، برایم توضیح می‌دهد: «روزهای نخست تعطیلات نوروز بود که از پایگاه

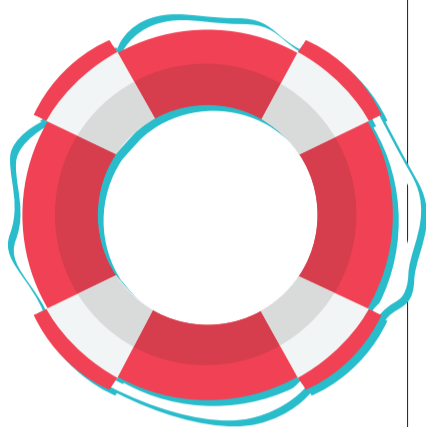

با من تماس گرفتند تا به‌عنوان غواص به همراه دیگر بچه‌های گروه به مأموریت اعزام شوم. آن روز شیفت من نبود اما به‌عنوان یک امدادگر در هر شرایطی برای انجام مأموریت اعلام آمادگی کردم. لوازم و تجهیزاتم را برداشتم همراه با محمد آبن و علی زنده بودی یکی دیگر از غواصان ماهر پایگاه به محل حادثه رفتیم. بامداد روز چهارم فروردین بود که به یکی از شاخه‌های رودخانه خروشان موند در محدوده شهرستان کاکای استان بوشهر رسیدیم. ماجرا از این قرار بود که ۵ کارگر افغانی که برای شنا وارد رودخانه شده بودند، در آب‌های سرد رودخانه غرق شدند. ظاهراً یکی از کارگران در حال غرق شدن بود و ۴ نفر دیگر برای نجات او وارد رودخانه شدند. اما مهارت کم در شنا کردن و انتخاب محل نامناسب باعث غرق شدن همه آنها شده بود.» پیمایی مکتی می‌کند و ادامه می‌دهد: «آب رودخانه بسیار سرد بود و به دلیل لایروبی نشدن کف رودخانه، عمق متغیری از نیم‌متر تا ۱۲ متر داشت. با کمک شاهدان حادثه به محل تقریبی غرق شدن کارگران غوص کردیم. گل و لای فراوان، عدم دید و وجود گودال‌های بسیار زیاد در کف رودخانه کار جست‌وجو را دشوار می‌کرد و همه ما مجبور بودیم تنها با روش لمسی به دنبال اجساد بگردیم. با این وجود تنها در ۴ دقیقه جسد اول را پیدا کردیم. عملیات جست‌وجو ۶ ساعت طول کشید تا اینکه توانستیم جسد ۴ کارگر افغانی دیگر را هم از رودخانه بیرون بکشیم.»

امدادگر و غواص می‌دانم. آن روز وقتی خبر غرق شدن چند کارگر تبریزی در رودخانه بخش سعدآباد شهرستان دشتستان را به من دادند همراه با ۳ غواص دیگر خودم را به محل مورد نظر رساندم. ۳ برادر که از تبریز برای انجام کارهای ساختمانی به سعدآباد آمده بودند غافل از وجود گودال‌های عمیق در کف رودخانه، برای شنا به آب زدند. ماجرا از این قرار بود که آنها به همراه یکی دیگر از دوستان خود وارد محل کم عمق رودخانه شدند اما جریان آب، آنها را به سمت یک گودال بزرگ با عمق ۹ متر هدایت کرد. جریان چرخشی آب در آن نقطه، شناگران را به سمت کف گودال پایین می‌کشید. یکی از برادرها به همراه دوست مشترکشان توانستند از آب خارج شوند اما ۲ برادر دیگر در رودخانه غرق شدند.» بابا احمدی ادامه می‌دهد: «غواصی در چنین رودخانه‌ای اصلاً کار آسانی نیست. زیر آب هیچ دیدی وجود ندارد و تنها باید از روش لمسی برای پیدا کردن اجساد استفاده کرد. از طرفی در کف این رودخانه‌ها شگاف‌ها و ناهمواری‌هایی وجود دارد که سلامتی غواص را هم به خطر می‌اندازد. بنابراین باید تجهیزات ایمنی کامل همراه غواص باشند. در همین عملیات به دلیل جریان شدید زیر آب، سرم‌پس از برخورد با سنگی بزرگ شکاف برداشت اما با همان شرایط عملیات را ادامه دادیم. عملیات ما از ۱۳ ظهر تا ۶ عصر طول کشید و توانستیم یکی از برادرها را از گودال خارج کنیم. تعدادمان کم بود و غواصان سپاه پاسداران که به کمک ما آمده بودند توانستند جسد دیگر را فرادای همان روز از آب بیرون بکشند.»

جست‌وجوی اجساد غرق شده در گودال ۹ متری

مهران بابا احمدی، یکی دیگر از غواصان پایگاه امداد و نجات ساحلی شهید علی‌باش ماهینی است که از سال ۱۳۸۵ به‌عنوان امدادگر به عضویت جمعیت هلال احمر استان بوشهر درآمده و تا امروز در بسیاری از عملیات‌های این پایگاه شرکت کرده است. او هم خاطرات بسیاری از عملیات‌های غواصی در بوشهر به‌عنوان یکی از اعضای پایگاه دارد. بابا احمدی از ماجرای جست‌وجوی بیکر کارگران تبریزی در رودخانه شهرستان دشتستان می‌گوید: «مدتی است که به‌عنوان کارمند در جمعیت هلال احمر بوشهر فعالیت می‌کنم اما همیشه خودم را یک

انواع وسایل بقادر دریا که ضامن انجام عملیات موفق است

حلقه نجات
یکی از تجهیزات ایمنی که می‌تواند شناوری شخص را در آب افزایش دهد حلقه نجات است. این حلقه‌ها باید در دو طرف طول و همچنین پاشنه کشتی به تعداد کافی توزیع و نصب شده باشد. این حلقه‌ها بر روی آب شناور شده و رنگی کاملاً قابل رؤیت (نارنجی) از فاصله دور دارد و به‌نوارهای منعکس‌کننده نور مجهز است.

شناورهای بقادر دریا
قایق‌های نجات در بیشتر موارد مهم‌ترین نقش را در نجات جان افراد ایفا کرده‌اند. قایق‌های نجات دارای انواع و ظرفیت‌های مختلفی هستند.

جلیقه‌های خودشناور
این نوع جلیقه‌ها در طرح‌های مختلف از جنس چوب پنبه و درون محافظ پلاستیکی غیر قابل نفوذ در برابر آب برای شناور ماندن در یانوردان و یابازماندگان در دریا ساخته شده‌اند.

جلیقه‌های پادشونده
این نوع جلیقه‌های نجات دارای وزن سبک است که درون کیسه‌های کوچک قرار می‌گیرد و به وسیله کمربند به کمر وصل می‌شود. جلیقه‌های نجات بادشونده را می‌توان هم به وسیله دهان و هم با استفاده از کپسول گاز فشرده شده CO2 که به همین منظور تعبیه شده است باد کرد.

جلیقه نجات
جلیقه نجات یکی از وسایل مهم عملیات است که جان افراد زیادی را نجات می‌دهد. کلیه سرنشینان شناور باید به‌طور انفرادی جلیقه نجات به همراه داشته باشند. همچنین جلیقه اضافی نیز باید در اماکن مشخص شده در دسترس باشد. کیفیت و طراحی جلیقه‌های نجات باید به گونه‌ای باشد که بتوانند در کمتر از ۵ ثانیه یک فرد بی‌هوش را به طرف جلوی بدن بچرخاند و سر او را به حالت ۴۵ درجه تا توجه به سطح آب نگه دارد تا راه‌های تنفسی او آزاد بماند.